села отъ тѣзи окрузи противу волята и заповѣдитѣ на правителство-то позволяватъ си да постъпватъ твърдъ противу законно, не само че въ изключение на границата, въ които велики почти българи тъй безуреемонно се отнасятъ, но пакъ разоравятъ и разсипватъ турскитѣ имущества, претендиращи на нѣкои и праведно и неправедно, отчуждавятъ ги почти самоволно и не щятъ да знаятъ за правителствени-тѣ заповѣди и запрещения и наставления. За това азъ съмъ на мнѣние не само да имъ се запрети това строго, но и да се наказватъ при-тѣрно непокорнитѣ и непослушливитѣ; защо-то работата та не е само че на нѣкои отъ турцитѣ става неправда, но докато авторитета на правителство-то, което тѣ съ поведение-то си показватъ че не зачитатъ. Се такъвъ духъ и разположение таково се среща въ обще у българско-то население, сега особенно когато осво-бождение-то имъ ги е разнуздало, и тогава смисъ-лъ-нето и непорежнето на властитѣ оставя го-ва малко зло да се превърне на рана правителствена.